

Abstract

In today's interconnected world, global challenges such as climate change, terrorism, and refugee crises have highlighted the need for global solutions. International law, as a body of rules and principles governing relations between states, plays a vital role in providing these solutions. Monism, a theory in international law, emphasizes the existence of a single, unified legal system for all states and nations, thereby offering a framework for establishing a coherent and just global legal order. This article examines the relationship between monism and global solutions in international law within fields such as human rights, environmental protection, and trade, proposing theoretical and practical strategies to promote monism and realize uniformity in international law. Monism refers to the theory that posits the existence of a single, integrated legal system applicable to all states and nations. This theory is grounded in principles such as the unity of source, unity of norms, and judicial unity. The advantages of monism include creating an efficient global legal system, ensuring human rights for all individuals, strengthening international cooperation, and promoting peace and justice on an international scale. However, monism faces challenges such as cultural and religious differences among states, national sovereignty and state independence, and the weakness of international institutions. To overcome these challenges, strategies such as developing and promoting legal theories supportive of monism, critiquing opposing theories, fostering discourse and dialogue, educating about international law and monism, and encouraging scientific research in this field are proposed. This article explores the connection between monism and global solutions in areas like human rights, environment, and trade, offering theoretical and practical recommendations to achieve uniformity in international law. Key recommendations include strengthening international institutions such as the International Court of Justice, promoting international cooperation, raising public awareness of international law and monism, and examining the philosophical foundations of monism in international law.

Keywords: Law, International Law, Monism, Discourse, International Rules

مونیسیم و راهکارهای جهانی حقوق بین الملل

محمد جواد جاوید^۱ - مهدی داودی گرمارودی^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۱۷

چکیده

در دنیای به هم پیوسته امروز، چالش‌های جهانی مانند تغییرات اقلیمی، تروریسم و بحران‌های پناهندگان، نیاز به راه‌حل‌های جهانی را آشکار کرده است. حقوق بین‌الملل به عنوان مجموعه‌ای از قواعد و اصول که روابط بین دولت‌ها را تنظیم می‌کند، نقشی حیاتی در ارائه این راه‌حل‌ها دارد. مونیسیم، نظریه‌ای در حقوق بین‌الملل، با تأکید بر وجود یک نظام حقوقی واحد و یکپارچه برای همه دولت‌ها و ملت‌ها، می‌تواند چارچوبی برای ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه ایجاد کند. این مقاله به بررسی ارتباط مونیسیم و راهکارهای جهانی حقوق بین‌الملل در زمینه‌هایی مانند حقوق بشر، محیط زیست و تجارت می‌پردازد و راهکارهایی نظری و عملی برای ترویج مونیسیم و تحقق یگانه‌نگاری در حقوق بین‌الملل ارائه می‌دهد. در دنیای به هم پیوسته امروز که با چالش‌های جهانی مانند تغییرات آب و هوایی، تروریسم و بحران‌های پناهندگان مواجه است، نیاز به

^۱ استاد دانشگاه تهران، تهران، ایران Javid_Univiran@yahoo.com

^۲ دانشجوی دکتری حقوق بین‌الملل دانشگاه تهران، تهران، ایران davoudi.mahdi.ga@ut.ac.ir

راه‌حل‌های جهانی بیش از هر زمان دیگری آشکار شده است. حقوق بین‌الملل به عنوان مجموعه‌ای از قواعد و اصول تنظیم‌کننده روابط بین دولت‌ها، نقشی حیاتی در ارائه این راه‌حل‌ها ایفا می‌کند. در این راستا، مونیسم یا یگانه‌انگاری، نظریه‌ای در حقوق بین‌الملل، می‌تواند چارچوبی برای ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه فراهم کند. مونیسم به نظریه‌ای اشاره دارد که معتقد به وجود یک نظام حقوقی واحد و یکپارچه برای همه دولت‌ها و ملت‌هاست. این نظریه بر اصولی مانند وحدت منبع، وحدت هنجار و وحدت قضایی استوار است. مزایای مونیسم شامل ایجاد نظام حقوقی جهانی کارآمد، تضمین حقوق بشر برای همه انسان‌ها، تقویت همکاری بین‌المللی و ترویج صلح و عدالت در سطح بین‌المللی است. با این حال، مونیسم با چالش‌هایی مانند تفاوت‌های فرهنگی و مذهبی بین دولت‌ها، حاکمیت ملی و استقلال دولت‌ها، و ضعف نهادهای بین‌المللی مواجه است. برای غلبه بر این چالش‌ها، راهکارهایی مانند توسعه و ترویج نظریه‌های حقوقی حامی مونیسم، نقد نظریه‌های مخالف، ترویج گفت‌وگو و تبادل نظر، آموزش حقوق بین‌الملل و مونیسم، و ترویج تحقیقات علمی در این زمینه پیشنهاد می‌شود. این مقاله به بررسی ارتباط مونیسم و راهکارهای جهانی حقوق بین‌الملل در زمینه‌هایی مانند حقوق بشر، محیط زیست و تجارت می‌پردازد و راهکارهایی نظری و عملی برای تحقق یگانه‌انگاری در حقوق بین‌الملل ارائه می‌دهد. از جمله این راهکارها می‌توان به تقویت نهادهای بین‌المللی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری، ترویج همکاری بین‌المللی، افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم، و بررسی مبانی فلسفی مونیسم در حقوق بین‌الملل اشاره کرد.

واژگان کلیدی: حقوق، حقوق بین‌الملل، مونیسم، گفت‌وگو، قواعد بین‌المللی

در دنیای به هم پیوسته امروز، چالش‌های جهانی مانند تغییرات آب و هوایی، تروریسم و بحران‌های پناهندگان، نیاز به راه‌حل‌های جهانی را بیش از هر زمان دیگری آشکار کرده است. حقوق بین‌الملل به عنوان مجموعه‌ای از قواعد و اصول که روابط بین دولت‌ها را تنظیم می‌کند، نقشی حیاتی در ارائه این راه‌حل‌ها ایفا می‌کند. (جعفری لنگرودی، ۱۳۹۸، صص ۲۱-۱۰) یکی از مباحث کلیدی در حقوق بین‌الملل، مونیسم یا یگانه‌انگاری است. مونیسم به نظریه‌ای اشاره دارد که معتقد به وجود یک نظام حقوقی واحد و یکپارچه برای همه دولت‌ها و ملت‌ها است. این نظریه در مقابل نظریه چندگانگی قرار می‌گیرد که معتقد به وجود نظام‌های حقوقی متعدد و مجزا برای هر دولت یا ملت است. (همان، صص ۵-۱۱) مونیسم ارتباط تنگاتنگی با راهکارهای جهانی حقوق بین‌الملل دارد. این نظریه می‌تواند به عنوان چارچوبی برای ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه عمل کند که به حل مشکلات جهانی و ترویج صلح و عدالت در سطح بین‌المللی کمک می‌کند. (ضیایی بیگدلی، ۱۳۸۹، ص ۷) مونیسم به نظریه‌ای در حقوق بین‌الملل اشاره دارد که معتقد به وجود یک نظام حقوقی واحد و یکپارچه برای همه دولت‌ها و ملت‌ها است. این نظریه در مقابل نظریه چندگانگی قرار می‌گیرد که معتقد به وجود نظام‌های حقوقی متعدد و مجزا برای هر دولت یا ملت است. اصول مونیسم: وحدت منبع: مونیسم معتقد است که قواعد و اصول حقوق بین‌الملل از یک منبع واحد سرچشمه می‌گیرند، خواه این منبع عادت بین‌المللی، معاهدات بین‌المللی، یا اصول کلی حقوق باشد. (Besson, 2019, p. 295) وحدت هنجار: مونیسم معتقد است که قواعد و اصول حقوق بین‌الملل برای همه دولت‌ها و ملت‌ها به طور یکسان لازم‌الاجرا است. وحدت قضایی: مونیسم معتقد است که باید یک مرجع قضایی واحد برای حل و فصل اختلافات بین‌المللی وجود داشته باشد. (Cassese, 2006, p. 10) مزایای مونیسم: ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و کارآمد: مونیسم می‌تواند به ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و کارآمد کمک کند که در آن قواعد و اصول حقوقی به طور یکسان برای همه دولت‌ها و ملت‌ها اعمال شود. تضمین حقوق بشر برای همه انسان‌ها: مونیسم می‌تواند به تضمین حقوق بشر برای همه انسان‌ها، فارغ از ملیت، مذهب، نژاد یا هر نوع تمایز دیگری، کمک کند. تقویت همکاری بین‌المللی: مونیسم می‌تواند به تقویت همکاری بین‌المللی در زمینه‌های مختلف، مانند تجارت، محیط زیست و حقوق بشر، کمک کند. ترویج صلح و عدالت در سطح بین‌المللی: مونیسم می‌تواند به ترویج صلح و عدالت در سطح بین‌المللی کمک کند. تفاوت‌های فرهنگی و مذهبی بین دولت‌ها و ملت‌ها: مونیسم ممکن است با چالش‌هایی مانند تفاوت‌های فرهنگی و مذهبی بین دولت‌ها و ملت‌ها مواجه شود. حاکمیت ملی و استقلال دولت‌ها: مونیسم ممکن است با چالش‌هایی مانند حاکمیت ملی و استقلال دولت‌ها مواجه شود. ضعف نهادهای بین‌المللی: مونیسم ممکن است با چالش‌هایی مانند ضعف نهادهای بین‌المللی مواجه شود. مونیسم به عنوان یک نظریه در حقوق بین‌الملل، دارای مزایا و چالش‌های مختلفی است. این نظریه می‌تواند نقشی مهم در ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه ایفا کند. در این

مقاله، به بررسی ارتباط مونیسم و راهکارهای جهانی حقوق بین‌الملل خواهیم پرداخت. در این راستا، ابتدا به تعریف مونیسم و تبیین اصول آن می‌پردازیم. سپس، به بررسی راهکارهای جهانی حقوق بین‌الملل در زمینه‌های مختلف، مانند حقوق بشر، محیط زیست و تجارت، خواهیم پرداخت. در نهایت، به بررسی چالش‌ها و موانع پیش روی مونیسم و راهکارهای جهانی حقوق بین‌الملل خواهیم پرداخت. (Shaw, 2007, p. 920)

با توجه به چالش‌هایی که مونیسم با آن مواجه است، چه راهکارهایی برای ترویج و تحقق یگانه‌انگاری در حقوق بین‌الملل وجود دارد؟

فرضیه: مونیسم، علی‌رغم چالش‌هایی که با آن مواجه است، می‌تواند به عنوان چارچوبی برای ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه عمل کند که به حل مشکلات جهانی و ترویج صلح و عدالت در سطح بین‌المللی کمک می‌کند.

روش تحقیق: در این پژوهش با روش توصیفی، پژوهشی به تدوین این مقاله پرداخته شده است.

روش جمع‌آوری مطالب: به صورت تحقیق در کتب و اسناد بین‌المللی یا روش کتابخانه‌ای به جمع‌آوری اسناد پرداخته شده است.

۲- راهکارهای نظری برای ترویج مونیسم:

مونیسم به عنوان یک نظریه در حقوق بین‌الملل، به دنبال ایجاد یک نظام حقوقی واحد و یکپارچه برای همه دولت‌ها و ملت‌ها است. این نظریه در مقابل نظریه چندگانگی قرار می‌گیرد که معتقد به وجود نظام‌های حقوقی متعدد و مجزا برای هر دولت یا ملت است. راهکارهای نظری برای ترویج مونیسم: توسعه و ترویج نظریه‌های حقوقی که از مونیسم حمایت می‌کنند (Besson, 2019, p. 295): نظریه حقوق طبیعی: این نظریه معتقد است که حقوق بشر ذاتی و فطری هستند و از قوانین موضوعه دولت‌ها مستقل هستند. این نظریه می‌تواند به عنوان مبنایی برای ترویج مونیسم مورد استفاده قرار گیرد، زیرا بر وجود یک نظام حقوقی واحد و جهانی مبتنی بر حقوق بشر تأکید می‌کند. نظریه پوزیتیویسم حقوقی (Cassese, 2006, p. 5): این نظریه معتقد است که حقوق از طریق قواعد و مقررات وضع شده توسط دولت‌ها ایجاد می‌شود. با این حال، برخی از حقوقدانان پوزیتیویست معتقدند که قواعد و مقررات بین‌المللی نیز می‌توانند به عنوان منبع حقوق شناخته شوند. این دیدگاه می‌تواند به ترویج مونیسم از طریق ترویج ایده یک نظام حقوقی جهانی مبتنی بر قواعد و مقررات بین‌المللی کمک کند. نقد و بررسی نظریه‌های مخالف مونیسم، مانند چندگانگی و دوگانگی: نقد نظریه چندگانگی (Shaw, 2007, p. 920): این نظریه معتقد است که نظام‌های حقوقی متعدد و مجزا برای هر دولت یا ملت وجود دارد. این نظریه می‌تواند به تضعیف حقوق بین‌الملل و خدشه‌دار کردن صلح و عدالت در سطح بین‌المللی منجر شود. نقد نظریه چندگانگی می‌تواند به ترویج مونیسم از طریق نشان دادن ضعف‌ها و تناقضات این نظریه کمک کند. نقد نظریه دوگانگی: این نظریه معتقد است که دو نظام حقوقی مجزا وجود دارد: حقوق بین‌الملل و حقوق داخلی. این نظریه می‌تواند به ایجاد تنش و تضاد بین قواعد و مقررات بین‌المللی و داخلی منجر شود. نقد نظریه دوگانگی می‌تواند به ترویج مونیسم از طریق نشان دادن ضعف‌ها و تناقضات این نظریه و ترویج ایده یک نظام حقوقی واحد و یکپارچه کمک کند. ترویج گفت‌وگو و تبادل نظر

بین حقوقدانان و نظریه پردازان مختلف (International Law Commission, 2023): برگزاری کنفرانس‌ها و سمینارها در مورد مونیسم انتشار مقالات و کتاب‌ها در مورد مونیسم ایجاد شبکه‌های علمی و بین‌المللی برای تبادل نظر در مورد مونیسم آموزش حقوق بین‌الملل و مونیسم: گنجاندن مباحث مربوط به مونیسم در برنامه‌های درسی دانشگاه‌ها ارائه دوره‌های آموزشی برای حقوقدانان و قضات ترویج آموزش حقوق بین‌الملل در بین عموم مردم ترویج تحقیقات علمی در مورد مونیسم: حمایت از تحقیقات علمی در مورد مونیسم انتشار نتایج تحقیقات علمی در مورد مونیسم

۲ - توسعه و ترویج نظریه‌های حقوقی که از مونیسم حمایت می‌کنند.

مونیسم، نظریه‌ای در حقوق بین‌الملل است که مدعی وحدت و یگانگی نظام حقوقی بین‌المللی و نظام‌های حقوقی داخلی است. این نظریه در مقابل دو گانه‌انگاری قرار دارد که قائل به دو نظام حقوقی مجزا و مستقل از یکدیگر است. ریشه‌های مونیسم به دوران یونان باستان و نظریه‌های فلاسفه‌ای مانند رواقیون بازمی‌گردد. در دوران مدرن، مونیسم توسط حقوقدانانی مانند هوگو گروسیوس و جان استوارت میل ترویج شد. دو نوع اصلی مونیسم وجود دارد: **مونیسم محض**: این نظریه معتقد است که فقط یک نظام حقوقی واحد وجود دارد و آن حقوق بین‌الملل است. حقوق داخلی، صرفاً انعکاسی از حقوق بین‌الملل در سطح ملی است. **مونیسم تعدیل شده**: این نظریه اذعان می‌کند که دو نظام حقوقی مجزا وجود دارد، اما این دو نظام به طور جدایی‌ناپذیری به هم مرتبط و وابسته هستند. در این نظریه، حقوق بین‌الملل بر حقوق داخلی برتری دارد. **توسعه و ترویج نظریه‌های مونیسم توسعه و ترویج نظریه‌های مونیسم تحت تأثیر عوامل مختلفی بوده است، از جمله: افزایش جهانی شدن**: جهانی شدن، وابستگی متقابل کشورها را به یکدیگر افزایش داده و ضرورت وجود یک نظام حقوقی واحد برای تنظیم روابط بین‌المللی را آشکارتر کرده است. **رشد و توسعه حقوق بین‌الملل**: در طول قرن بیستم، شاهد رشد و توسعه چشمگیر حقوق بین‌الملل بوده‌ایم. این امر، به تقویت نظریه‌های مونیسم کمک کرده است. **تأسیس سازمان‌های بین‌المللی**: تأسیس سازمان‌های بین‌المللی مانند ملل متحد، به ترویج و توسعه نظریه‌های مونیسم کمک کرده است. **مزایای مونیسم** مزایای متعددی دارد، از جمله: **ایجاد نظم و انسجام در نظام حقوقی بین‌المللی**: مونیسم با از بین بردن تضادها و تناقضات بین حقوق بین‌الملل و حقوق داخلی، به ایجاد نظم و انسجام در نظام حقوقی بین‌المللی کمک می‌کند. **حفظ صلح و امنیت بین‌المللی**: مونیسم با ترویج همکاری بین کشورها، به حفظ صلح و امنیت بین‌المللی کمک می‌کند (Shaw, 2017, pp. 87-90) **تأمین حقوق بشر**: مونیسم با برتری دادن حقوق بین‌الملل بر حقوق داخلی، به تأمین حقوق بشر در سطح جهانی کمک می‌کند. **نقد مونیسم**: مونیسم علی‌رغم مزایایی که دارد، مورد نقد برخی از حقوقدانان نیز قرار گرفته است. از جمله این نقدها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: **از بین بردن حاکمیت ملی**: برخی از حقوقدانان معتقدند که مونیسم به تضعیف و از بین بردن حاکمیت ملی کشورها منجر می‌شود. **ایجاد چالش در اجرای قوانین داخلی**: برخی از حقوقدانان معتقدند که مونیسم می‌تواند در اجرای قوانین داخلی کشورها چالش ایجاد کند. **عدم تناسب با واقعیت**: برخی از حقوقدانان معتقدند که مونیسم با واقعیت روابط بین‌المللی که مبتنی بر قدرت است، تناسب ندارد. مونیسم، نظریه‌ای مهم در حقوق بین‌الملل است که مزایا و معایب خاص خود را دارد. ("Monism", n.d.) توسعه و ترویج این

نظریه، تحت تأثیر عوامل مختلفی بوده است. علی‌رغم نقدهایی که به مونیسم وارد شده است، این نظریه همچنان از جایگاه و اهمیت بالایی در حقوق بین‌الملل برخوردار است.

نقد و بررسی نظریه‌های مخالف مونیسم، مانند چندگانگی و دوگانگی

مونیسم فلسفه‌ای است که بر وحدت بنیادی واقعیت تأکید می‌کند. این فلسفه در مقابل نظریه‌های پلورالیسم (چندگانگی) و دوگانگی قرار می‌گیرد که به ترتیب، قائل به وجود چندین یا دو جوهر بنیادی در جهان هستند. در این نوشتار، به نقد و بررسی نظریه‌های مخالف مونیسم، اعم از چندگانگی و دوگانگی، خواهیم پرداخت.

نقد پلورالیسم: مشکل تناقض: پلورالیسم با مشکل تناقض روبرو است. اگر واقعیت از چندین جوهر بنیادی تشکیل شده باشد، چگونه می‌توان وحدت و انسجام جهان را توضیح داد؟ به عبارت دیگر، چگونه می‌توان از تعارض و تناقض بین این جوهرهای متعدد جلوگیری کرد؟ **مشکل اولویت:** در پلورالیسم، کدام جوهر بنیادی بر سایر جوهرها اولویت دارد؟ اگر همه جوهرها به طور مساوی بنیادی باشند، چگونه می‌توان سلسله مراتب و نظم موجود در جهان را توضیح داد؟ **مشکل تبیین:** پلورالیسم در تبیین پدیده‌های پیچیده و ظریف جهان با مشکل روبرو است. چگونه می‌توان تعامل و وابستگی متقابل بین جوهرهای متعدد را برای توضیح پدیده‌های واحد و منسجم، مانند حیات و آگاهی، به کار گرفت؟ (Chalmers, 1999, pp. 10-20)

نقد دوگانگی: مشکل تعامل: دوگانگی با مشکل تعامل بین دو جوهر بنیادی، یعنی ماده و روح، روبرو است. چگونه این دو جوهر که از جنس‌های متفاوتی هستند می‌توانند با یکدیگر تعامل و ارتباط برقرار کنند؟ **مشکل پیدایش:** دوگانگی در تبیین پیدایش جهان از دو جوهر بنیادی با مشکل روبرو است. چگونه می‌توان از پیدایش یک جهان واحد و منسجم از دو جوهر متمایز و مجزا توضیح داد؟ (Rosenberg, 2005, pp. 70-80) **مشکل اولویت:** در دوگانگی، کدام جوهر بنیادی بر دیگری اولویت دارد؟ اگر ماده و روح هر دو بنیادی باشند، چگونه می‌توان سلسله مراتب و نظم موجود در جهان را توضیح داد؟ (Kim, 1993, pp. 50-60)

راهکارهای عملی برای ترویج مونیسم:

مونیسم فلسفه‌ای است که بر وحدت بنیادی واقعیت تأکید می‌کند. این فلسفه در مقابل نظریه‌های پلورالیسم (چندگانگی) و دوگانگی قرار می‌گیرد که به ترتیب، قائل به وجود چندین یا دو جوهر بنیادی در جهان هستند. در این نوشتار، به ارائه راهکارهای عملی برای ترویج مونیسم می‌پردازیم: ۱. آموزش: گنجاندن مباحث مربوط به مونیسم در برنامه‌های درسی مدارس و دانشگاه‌ها- برگزاری دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های تخصصی برای عموم مردم- تولید محتوای آموزشی جذاب و قابل فهم در قالب‌های مختلف،

مانند کتاب، مقاله، فیلم و پادکست ۲. (Chalmers, 1999, pp. 10-20) گفتگو و تبادل نظر: برگزاری سمینارها و کنفرانس‌های علمی با محوریت مونیسم - ایجاد فضاهای گفتگوی آزاد و مناظره بین طرفداران و مخالفان مونیسم - تشویق به بحث و گفتگوی عمومی در مورد مونیسم در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی ۳. پژوهش و تحقیق: حمایت از پژوهش‌های علمی در زمینه مونیسم - انتشار یافته‌های علمی و پژوهشی در مورد مونیسم در مجلات و نشریات معتبر - تشویق به نگارش مقالات و کتاب‌های علمی در مورد مونیسم 4 (Kim, 1993, pp. 50-60). هنر و ادبیات: خلق آثار هنری و ادبی با مضامین مرتبط با مونیسم - استفاده از هنر و ادبیات برای ترویج مفاهیم مونیسم در بین عموم مردم - حمایت از هنرمندان و نویسندگانی که به خلق آثار مرتبط با مونیسم می‌پردازند ۵. تعامل با سایر فلسفه‌ها: ایجاد گفتگو و تعامل بین مونیسم و سایر فلسفه‌ها - یافتن نقاط مشترک و هم‌پوشانی بین مونیسم و سایر فلسفه‌ها - نشان دادن اینکه مونیسم می‌تواند به عنوان چارچوبی جامع برای فهم سایر فلسفه‌ها عمل کند. (Rosenberg, 2005, pp. 70-80) ترویج مونیسم یک فرایند بلندمدت و نیازمند تلاش و صبر است همچنین برای ترویج مونیسم، باید از تنوع و تعدد دیدگاه‌ها و نظرات استقبال کرد و البته ترویج مونیسم باید به گونه‌ای انجام شود که به سایر فلسفه‌ها و دیدگاه‌ها احترام گذاشته شود. علاوه بر موارد ذکر شده در بالا، راهکارهای عملی دیگری نیز برای ترویج مونیسم وجود دارند که می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: استفاده از روش‌های نوین تبلیغاتی و بازاریابی برای ترویج مونیسم، ایجاد شبکه‌های اجتماعی، انجمن‌های آنلاین برای طرفداران مونیسم و حمایت از سازمان‌ها و موسسات مونیسم به عنوان رویکردی اساسی در حقوق بین الملل (جلالی و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۱۰۵) مونیسم در حقوق بین الملل یکی از رویکردهای اساسی است که به تعامل و تلفیق حقوق بین المللی و حقوق داخلی کشورها معتقد است. در این رویکرد، حقوق بین الملل و حقوق ملی یک نظام حقوقی واحد را تشکیل می‌دهند و حقوق بین الملل به عنوان بخشی از نظام حقوقی داخلی کشورها محسوب می‌شود (ضیایی، ۱۳۹۸). مونیسم بر برتری و اولویت حقوق بین الملل نسبت به حقوق داخلی تأکید دارد. به عبارت دیگر، در این رویکرد حقوق بین الملل می‌تواند بر حقوق داخلی کشورها اثرگذار باشد و آنها را تحت تأثیر قرار دهد. این امر ناشی از آن است که در نگاه مونیستی، حقوق بین الملل و حقوق داخلی بخش‌های جدایی‌ناپذیر یک نظام حقوقی واحد محسوب می‌شوند. در راستای رویکرد مونیستی، برخی راهکارهای جهانی برای تحقق این نگرش در حقوق بین الملل وجود دارد. نخستین و مهم‌ترین راهکار، ایجاد وحدت و یکپارچگی میان نظام حقوقی بین المللی و داخلی است. به عبارت دیگر، در این رویکرد، حقوق بین الملل و حقوق داخلی به عنوان اجزای یک کل واحد در نظر گرفته می‌شوند و این وحدت و انسجام میان آنها باید تضمین شود. دومین راهکار جهانی در رویکرد مونیستی، اولویت و برتری حقوق بین الملل نسبت به حقوق داخلی است. در این راستا، حقوق بین الملل می‌تواند بر حقوق داخلی کشورها اثرگذار باشد و آنها را تحت تأثیر قرار دهد. به عبارت دیگر، در صورت تعارض میان حقوق بین الملل و حقوق داخلی، حقوق بین الملل اولویت خواهد داشت. سومین راهکار جهانی در رویکرد مونیستی، اجرای مؤثر و کارآمد قواعد حقوق بین الملل در سطح ملی است. در این رویکرد، تأکید بر آن است که قواعد حقوق بین الملل باید به نحو مؤثر و کارآمدی در سطح کشورها اجرا شوند و این امر مستلزم همکاری و هماهنگی میان نهادهای ملی و بین المللی است. چهارمین راهکار جهانی در رویکرد مونیستی، تقویت نهادهای قضایی بین المللی است. در این راستا، نهادهای قضایی بین المللی باید به منظور اجرای مؤثر قواعد حقوق بین الملل تقویت شوند. این بدان معناست که باید ساختار، جایگاه و اختیارات نهادهای قضایی بین المللی ارتقا یابد تا بتوانند به نحو مؤثرتری به اجرای حقوق بین الملل

پردازند. در مجموع، رویکرد مونیستی در حقوق بین‌الملل به دنبال ایجاد انسجام و یکپارچگی میان نظام حقوقی بین‌المللی و داخلی است. این رویکرد بر حاکمیت و اثربخشی حقوق بین‌الملل تأکید دارد و معتقد است که حقوق بین‌الملل باید بر حقوق داخلی کشورها برتری داشته باشد و به نحو مؤثری در سطح ملی اجرا شود. تحقق این امر مستلزم همکاری و هماهنگی میان نهادهای ملی و بین‌المللی و همچنین تقویت نهادهای قضایی بین‌المللی است (ضیایی، ۱۳۹۸). ادر واقع در این منظر به این نکات توجه ویژه می‌نماییم: وحدت نظام حقوقی بین‌المللی و داخلی: در رویکرد مونیستی، حقوق بین‌الملل و حقوق داخلی به عنوان یک نظام حقوقی واحد در نظر گرفته می‌شوند. ۲. اولویت حقوق بین‌الملل نسبت به حقوق داخلی: حقوق بین‌الملل در این رویکرد بر حقوق داخلی برتری دارد و باید اجرا شود. ۳. اجرای مؤثر قواعد حقوق بین‌الملل در سطح ملی: تأکید بر اجرای قواعد حقوق بین‌الملل در سطح کشورها است. ۴. همکاری و هماهنگی میان نهادهای ملی و بین‌المللی: در راستای وحدت نظام حقوقی، همکاری و هماهنگی بین نهادهای ملی و بین‌المللی ضروری است. ۵. تقویت نهادهای قضایی بین‌المللی: تقویت نهادهای قضایی بین‌المللی برای اجرای مؤثر حقوق بین‌الملل مورد توجه است. تقویت نهادهای بین‌المللی، مانند دیوان بین‌المللی دادگستری. نهادهای بین‌المللی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری (International Court of Justice, 2005) نقشی حیاتی در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و ترویج حقوق بشر و توسعه پایدار ایفا می‌کنند. با این حال، این نهادها برای ایفای نقش مؤثر خود نیازمند تقویت و حمایت هستند. راهکارهای مختلفی برای تقویت نهادهای بین‌المللی وجود دارد. ۱. (United Nations, n.d). افزایش اختیارات و صلاحیت‌ها: اعطای اختیارات قضایی بیشتر به نهادهای بین‌المللی، مانند دیوان بین‌المللی دادگستری، برای رسیدگی به مناقشات بین‌المللی، گسترش زمینه‌های صلاحیتی نهادهای بین‌المللی برای رسیدگی به موضوعاتی مانند جرایم بین‌المللی، حقوق بشر و محیط زیست، ۲. افزایش عضویت و مشارکت: تشویق به عضویت جهانی در نهادهای بین‌المللی، افزایش مشارکت کشورهای در حال توسعه در تصمیم‌گیری‌ها و فعالیت‌های نهادهای بین‌المللی، ۳. تأمین مالی پایدار: افزایش تعهدات مالی کشورهای عضو برای تأمین بودجه نهادهای بین‌المللی، ایجاد منابع مالی جدید و پایدار برای نهادهای بین‌المللی، ۴. اصلاحات ساختاری: افزایش کارایی و اثربخشی نهادهای بین‌المللی با اصلاحات ساختاری، افزایش شفافیت و پاسخگویی نهادهای بین‌المللی. ۵. تقویت دیپلماسی و گفتگو: استفاده از دیپلماسی و گفتگو برای حل مناقشات بین‌المللی و تقویت همکاری بین‌المللی، حمایت از نهادهای بین‌المللی در حل مناقشات بین‌المللی تقویت دیوان بین‌المللی (International Court of Justice, n.d). دادگستری: دیوان بین‌المللی دادگستری رکن قضایی اصلی سازمان ملل متحد است که وظیفه حل و فصل مناقشات بین‌المللی به صورت مسالمت‌آمیز را بر عهده دارد. راهکارهای مختلفی برای تقویت دیوان بین‌المللی دادگستری وجود دارد: افزایش اختیارات و صلاحیت‌ها: اعطای اختیارات الزام‌آور به دیوان بین‌المللی دادگستری برای حل و فصل مناقشات بین‌المللی، گسترش زمینه‌های صلاحیتی دیوان بین‌المللی دادگستری برای رسیدگی به موضوعاتی مانند جرایم بین‌المللی، حقوق بشر و محیط زیست (Shaw, 2017, pp. 870-880)، افزایش عضویت و مشارکت: تشویق به عضویت جهانی در دیوان بین‌المللی دادگستری، افزایش مشارکت کشورهای در حال توسعه در تصمیم‌گیری‌ها و فعالیت‌های دیوان بین‌المللی دادگستری، تأمین مالی پایدار: افزایش تعهدات مالی کشورهای عضو برای تأمین بودجه دیوان بین‌المللی دادگستری، ایجاد منابع مالی جدید و پایدار برای دیوان بین‌المللی دادگستری، اصلاحات ساختاری: افزایش کارایی و اثربخشی دیوان بین‌المللی دادگستری با اصلاحات ساختاری، افزایش شفافیت و پاسخگویی دیوان بین‌المللی

دادگستری، تقویت دیپلماسی و گفتگو: استفاده از دیپلماسی و گفتگو برای حل مناقشات بین‌المللی و تقویت همکاری بین‌المللی، حمایت از دیوان بین‌المللی دادگستری در حل مناقشات بین‌المللی (Cassese, 2012, pp. 790-800) ترویج همکاری بین‌المللی در زمینه‌های مختلف، مانند حقوق بشر، محیط زیست و تجارت. در دنیای به هم پیوسته امروز، چالش‌ها و فرصت‌های متعددی وجود دارند که فراتر از مرزهای ملی هستند. حل این چالش‌ها و بهره‌مندی از این فرصت‌ها نیازمند همکاری بین‌المللی در زمینه‌های مختلف، مانند حقوق بشر، محیط زیست و تجارت است. مزایای همکاری بین‌المللی را می‌توان به این موارد تسری داد: افزایش صلح و امنیت: همکاری بین‌المللی در زمینه‌های مختلف می‌تواند به حل مناقشات، پیشگیری از جنگ و ترویج صلح و امنیت در جهان کمک کند. (Acharya, 2004, p. 230) توسعه پایدار: همکاری بین‌المللی برای حل چالش‌های جهانی مانند تغییرات آب و هوایی، فقر و نابرابری ضروری است. رشد اقتصادی: همکاری بین‌المللی در زمینه تجارت و سرمایه‌گذاری می‌تواند به رشد اقتصادی و رفاه راهکارهای ترویج همکاری بین‌المللی: تقویت نهادهای بین‌المللی: نهادهای بین‌المللی مانند سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا و سازمان جهانی تجارت می‌توانند نقش مهمی در ترویج همکاری بین‌المللی ایفا کنند. دیپلماسی و گفتگو: دیپلماسی و گفتگو بین کشورها برای حل مناقشات و یافتن راه‌حل‌های مشترک برای چالش‌های جهانی ضروری است. آموزش و آگاهی‌رسانی: آموزش و آگاهی‌رسانی عمومی در مورد مزایای همکاری بین‌المللی می‌تواند به افزایش حمایت از این موضوع کمک کند. مبادلات فرهنگی: مبادلات فرهنگی بین کشورها می‌تواند به افزایش تفاهم و همبستگی بین مردم جهان کمک کند. (Axelrod, 1984, p. 50)

نمونه‌هایی از همکاری بین‌المللی:

اعلامیه جهانی حقوق بشر: اعلامیه جهانی حقوق بشر که در سال ۱۹۴۸ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید، منشوری جهانی برای حقوق و آزادی‌های بنیادی بشر است. **پیمان نامه کیوتو**: پیمان نامه کیوتو که در سال ۱۹۹۷ به تصویب رسید، یک توافق بین‌المللی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای است **سازمان تجارت جهانی**: سازمان تجارت جهانی (WTO) که در سال ۱۹۹۵ تأسیس شد، یک سازمان بین‌المللی است که برای ترویج تجارت آزاد و عادلانه در جهان تلاش می‌کند. (Keohane & Nye, 2001, p. 45)

افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم.

حقوق بین‌الملل مجموعه‌ای از قواعد و مقررات است که روابط بین کشورها را تنظیم می‌کند. این قواعد برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، ترویج همکاری بین‌المللی و حمایت از حقوق بشر ضروری هستند. مونیسم فلسفه‌ای است که بر وحدت بنیادی واقعیت تأکید می‌کند. این فلسفه در مقابل نظریه‌های پلورالیسم (چندگانگی) و دوگانگی قرار می‌گیرد که به ترتیب، قائل به وجود چندین یا دو جوهر بنیادی در جهان هستند. (Shaw, 2017, pp. 870-880) اهمیت آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم: افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم فواید متعددی دارد که برخی از آنها عبارتند از: ترویج صلح و امنیت: آگاهی از حقوق بین‌الملل می‌تواند به مردم در درک بهتر حقوق و تعهدات خود در قبال سایر کشورها

کمک کند و از این طریق به ترویج صلح و امنیت بین‌المللی کمک کند. (Cassese, 2012, pp. 790-800) حمایت از حقوق بشر: آگاهی از حقوق بین‌الملل می‌تواند به مردم در درک بهتر حقوق خود و دیگران کمک کند و از این طریق به حمایت از حقوق بشر در سراسر جهان کمک کند. تقویت همکاری بین‌المللی: آگاهی از مونیسم می‌تواند به مردم در درک بهتر وابستگی متقابل کشورها به یکدیگر کمک کند و از این طریق به تقویت همکاری بین‌المللی برای حل چالش‌های جهانی کمک کند. راهکارهای افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم: برای افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم می‌توان از راهکارهای زیر استفاده کرد (Chalmers, 1999, pp. 10-20) آموزش: گنجاندن مباحث مربوط به حقوق بین‌الملل و مونیسم در برنامه‌های درسی مدارس و دانشگاه‌ها اطلاع‌رسانی: تولید و انتشار محتوای آموزشی جذاب و قابل فهم در قالب‌های مختلف، مانند کتاب، مقاله، فیلم و پادکست فعالیت‌های اجتماعی: برگزاری سمینارها و کنفرانس‌های علمی، ایجاد کمپین‌های آگاهی‌رسانی، و حمایت از سازمان‌های فعال در زمینه حقوق بین‌الملل و مونیسم نقش رسانه‌ها: رسانه‌ها می‌توانند نقش مهمی در افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم ایفا کنند. رسانه‌ها می‌توانند با انتشار اخبار و گزارش‌های مربوط به این موضوعات، به مردم در درک بهتر اهمیت حقوق بین‌الملل و مونیسم کمک کنند. (Kim, 1993, pp. 50-60) افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسم یک ضرورت برای دنیای امروز است. با افزایش آگاهی عمومی، می‌توان به ترویج صلح و امنیت، حمایت از حقوق بشر و تقویت همکاری بین‌المللی کمک کرد. (Rosenberg, 2005, pp. 70-80)

مونیسم و مبانی فلسفی حقوق بین‌الملل:

مونیسم فلسفه‌ای است که بر وحدت بنیادی واقعیت تأکید می‌کند. این فلسفه در مقابل نظریه‌های پلورالیسم (چندگانگی) و دوگانگی قرار می‌گیرد که به ترتیب، قائل به وجود چندین یا دو جوهر بنیادی در جهان هستند. مونیسم به عنوان یک فلسفه وحدت‌گرا، می‌تواند مبانی فلسفی مناسبی برای حقوق بین‌الملل ارائه دهد. حقوق بین‌الملل نیز به دنبال ایجاد نظم و انسجام در روابط بین‌الملل است و از این نظر با مونیسم همسو است. (Besson, 2019, pp. 99-118)

مونیسم و نظم حقوقی بین‌الملل:

مونیسم می‌تواند به تبیین نظم حقوقی بین‌الملل کمک کند. از دیدگاه مونیسم، قواعد و مقررات حقوق بین‌الملل از یک نظام حقوقی واحد و منسجم سرچشمه می‌گیرند. این نظام حقوقی واحد، بر اساس اصول و قواعدی مانند برابری حاکمیت‌ها، عدم توسل به زور و حل و فصل مسالمت‌آمیز مناقشات بنا شده است. (Shaw, 2007, p. 50)

مونیسم و چالش‌های حقوق بین‌الملل:

مونیسم در تبیین برخی از چالش‌های حقوق بین‌الملل با مشکلاتی روبرو است. برای مثال، مونیسم در تبیین تنوع فرهنگی و حقوقی بین کشورها با مشکل مواجه است. همچنین، مونیسم در تبیین رابطه بین حقوق بین‌الملل و حقوق داخلی با مشکلاتی

روبرو است. از دیدگاه مونیسم، قواعد و مقررات حقوق بین‌الملل بر قواعد و مقررات حقوق داخلی تقدم دارند. اما این موضوع در عمل با چالش‌هایی روبرو است (Ibid.p65).

نظریه‌های رقیب:

در مقابل مونیسم، نظریه‌های دیگری مانند پلورالیسم (چندگانگی) و دوگانگی وجود دارند که رابطه‌ی متفاوتی با حقوق بین‌الملل برقرار می‌کنند. از دیدگاه پلورالیسم، هیچ نظام حقوقی واحد و منسجمی وجود ندارد و قواعد و مقررات حقوق بین‌الملل صرفاً مجموعه‌ای از قواعد و مقررات ناظر بر روابط بین جوامع مستقل هستند. از دیدگاه دوگانگی، دو نظام حقوقی مجزا وجود دارد: نظام حقوق داخلی و نظام حقوق بین‌الملل. این دو نظام حقوقی از یکدیگر جدا هستند و هیچ رابطه‌ای با یکدیگر ندارند. رابطه بین حقوق بین‌الملل و مونیسم رابطه‌ای پیچیده و چندوجهی است. مونیسم می‌تواند به عنوان یک فلسفه وحدت‌گرا، مبانی فلسفی مناسبی برای حقوق بین‌الملل ارائه دهد. همچنین، مونیسم می‌تواند به تبیین نظم حقوقی بین‌الملل کمک کند. با این حال، مونیسم در تبیین برخی از چالش‌های حقوق بین‌الملل با مشکلاتی روبرو است. چالش‌های مونیسم در حقوق بین‌الملل و راهکارهای مقابله با آنها

علی‌رغم مزایای مونیسم در حقوق بین‌الملل، این نظریه با چالش‌هایی نیز روبرو است که باید به آنها توجه شود. یکی از چالش‌های اصلی مونیسم، تفاوت‌های فرهنگی و ارزشی بین کشورهای مختلف است. هر کشوری دارای سنت‌ها، ارزش‌ها و باورهای خاص خود است که ممکن است با اصول مونیسم در تضاد باشد (Besson, 2019). برای مثال، برخی کشورها ممکن است بر اساس باورهای فرهنگی یا مذهبی خود، حقوق زنان یا اقلیت‌ها را نادیده بگیرند، در حالی که مونیسم بر رعایت حقوق بشر برای همه انسان‌ها تأکید دارد. راهکار مقابله با این چالش، گفتگو و تعامل میان فرهنگ‌ها و نظام‌های ارزشی مختلف است. باید تلاش شود تا از طریق گفتگو و تبادل نظر، نقاط مشترک و ارزش‌های جهانی مورد توافق همگان شناسایی شوند و بر آن اساس، یک نظام حقوقی جهانی منسجم شکل بگیرد. در این راستا، نهادهای بین‌المللی مانند سازمان ملل متحد می‌توانند نقش مهمی در تسهیل گفتگوها و ایجاد زمینه‌های همکاری بین کشورها ایفا کنند. چالش دیگر مونیسم، مقاومت کشورها در برابر محدود شدن حاکمیت ملی آنهاست. برخی کشورها نگران هستند که پذیرش یک نظام حقوقی جهانی، به معنای از دست دادن استقلال و حاکمیت ملی آنها باشد (Shaw, 2007). این نگرانی تا حدودی قابل درک است، زیرا حاکمیت ملی یکی از اصول بنیادین حقوق بین‌الملل است. راهکار مقابله با این چالش، تأکید بر اینکه مونیسم به دنبال نفی حاکمیت ملی نیست، بلکه در پی ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه است که در آن حقوق و منافع همه کشورها رعایت می‌شود. باید به کشورها اطمینان داده شود که در چارچوب این نظام حقوقی جهانی، حاکمیت ملی آنها محترم شمرده خواهد شد و آنها همچنان در امور داخلی خود آزادی عمل خواهند داشت. همچنین، باید تأکید شود که مونیسم به معنای تحمیل یک نظام حقوقی واحد از بالا به پایین نیست، بلکه این نظام حقوقی باید با مشارکت و همکاری همه کشورها شکل بگیرد. چالش دیگر مونیسم، ضعف نهادهای بین‌المللی و عدم اجرای موثر قوانین و مقررات بین‌المللی است. برخی کشورها ممکن است به دلایل مختلف، از جمله منافع ملی، از اجرای قوانین و مقررات بین‌المللی سرپیچی کنند

(Cassese, 2006) راهکار مقابله با این چالش، تقویت نهادهای بین‌المللی و ایجاد سازوکارهای موثر برای اجرای قوانین و مقررات بین‌المللی است. باید نهادهایی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری تقویت شوند و صلاحیت‌های آنها گسترش یابد تا بتوانند به طور موثر بر اجرای قوانین و مقررات بین‌المللی نظارت کنند. همچنین، باید سازوکارهای تنبیهی و اجرایی قدرتمندتری برای مجازات کشورهای متخلف در نظر گرفته شود. در کنار این راهکارها، آگاهی‌رسانی و آموزش در مورد حقوق بین‌الملل و مونیسم نیز نقش مهمی در مقابله با چالش‌ها خواهد داشت. هرچه آگاهی عمومی در این زمینه‌ها بیشتر باشد، حمایت از مونیسم و پذیرش آن در سطح جهانی آسان‌تر خواهد شد. (Besson, 2019, pp. 99-118)

نقش مونیسم در حل چالش‌های جهانی

یکی از مزیت‌های اصلی مونیسم در حقوق بین‌الملل، توانایی آن در حل چالش‌های جهانی است. در دنیای امروز، چالش‌هایی مانند تغییرات اقلیمی، تروریسم، پناهندگان و بیماری‌های همه‌گیر، فراتر از مرزهای ملی هستند و نیازمند همکاری و اقدام جهانی می‌باشند. مونیسم با ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و یکپارچه، زمینه را برای همکاری بین‌المللی و حل این چالش‌ها فراهم می‌کند. در چارچوب این نظام حقوقی، کشورها می‌توانند بر اساس اصول و قوانین مشترک، برای مقابله با مشکلات جهانی همکاری کنند. برای مثال، در مورد چالش تغییرات اقلیمی، مونیسم می‌تواند زمینه را برای تدوین و اجرای توافقنامه‌های جهانی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای فراهم کند. با وجود یک نظام حقوقی جهانی، کشورها ملزم به رعایت استانداردهای مشترک در این زمینه خواهند بود و نهادهای بین‌المللی می‌توانند بر اجرای این استانداردها نظارت کنند. در زمینه مبارزه با تروریسم نیز، مونیسم می‌تواند به همکاری‌های بین‌المللی و تبادل اطلاعات میان کشورها کمک کند. با داشتن قوانین و مقررات مشترک در این زمینه، کشورها می‌توانند تروریست‌ها را به راحتی تعقیب و مجازات کنند و از فرار آنها به دیگر کشورها جلوگیری کنند. همچنین، در مورد چالش پناهندگان، مونیسم می‌تواند به ایجاد رویه‌های مشترک و عادلانه برای پذیرش و حمایت از پناهندگان کمک کند. در چارچوب این نظام حقوقی، حقوق پناهندگان به طور یکسان در همه کشورها رعایت خواهد شد و مسئولیت پذیرش آنها به طور عادلانه میان کشورها تقسیم می‌شود. در نهایت، در مواجهه با بیماری‌های همه‌گیر، مونیسم می‌تواند به هماهنگی و همکاری بین‌المللی در زمینه‌های مختلف از جمله پیشگیری، آمادگی، واکنش و بازیابی کمک کند. با داشتن قوانین و پروتکل‌های مشترک، کشورها می‌توانند به طور موثرتری با این بیماری‌ها مقابله کنند و از گسترش آنها جلوگیری کنند. لازم به ذکر است که برای دستیابی به این مزایا، باید چالش‌های مونیسم که در بخش قبلی به آنها اشاره شد، برطرف شوند. با حل این چالش‌ها و ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه، مونیسم می‌تواند نقش مهمی در حل چالش‌های جهانی ایفا کند (Ibid p130).

نتیجه‌گیری

مونیسیم، علی‌رغم چالش‌هایی مانند تفاوت‌های فرهنگی و مذهبی بین دولت‌ها، حاکمیت ملی و استقلال دولت‌ها، و ضعف نهادهای بین‌المللی، می‌تواند به عنوان چارچوبی برای ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و عادلانه عمل کند. این نظام حقوقی جهانی می‌تواند به حل مشکلات جهانی مانند تغییرات اقلیمی، تروریسم، بحران پناهندگان و بیماری‌های همه‌گیر کمک کند و صلح و عدالت را در سطح بین‌المللی ترویج دهد. برای تحقق این هدف، راهکارهایی مانند آموزش و آگاهی‌رسانی، گفتگو و تبادل نظر، پژوهش و تحقیق، هنر و ادبیات، تعامل با سایر فلسفه‌ها، تقویت نهادهای بین‌المللی، ترویج همکاری بین‌المللی و افزایش آگاهی عمومی از حقوق بین‌الملل و مونیسیم پیشنهاد می‌شود (Besson, 2019)؛ Shaw, 2007؛ Cassese, 2006). نظریه مونیسیم در حقوق بین‌الملل، اگرچه با چالش‌هایی روبروست، اما می‌تواند به عنوان یک چارچوب فلسفی و نظری مفید برای تقویت همکاری بین‌المللی و حل چالش‌های جهانی عمل کند. مونیسیم با تأکید بر وحدت بنیادی واقعیت، به دنبال ایجاد یک نظام حقوقی جهانی منسجم و یکپارچه است که می‌تواند زمینه را برای همکاری بیشتر بین کشورها در زمینه‌های مختلف فراهم کند (Shaw, 2007).

یکی از چالش‌های اصلی مونیسیم، تفاوت‌های فرهنگی و ارزشی بین کشورهاست. برای مقابله با این چالش، باید از طریق گفتگو و تعامل میان فرهنگ‌ها و نظام‌های ارزشی مختلف، نقاط مشترک و ارزش‌های جهانی مورد توافق همگان شناسایی شوند (Besson, 2019). چالش دیگر، مقاومت کشورها در برابر محدود شدن حاکمیت ملی آنهاست. برای رفع این چالش، باید به کشورها اطمینان داده شود که در چارچوب نظام حقوقی جهانی، حاکمیت ملی آنها محترم شمرده خواهد شد و آنها همچنان در امور داخلی خود آزادی عمل خواهند داشت. ضعف نهادهای بین‌المللی و عدم اجرای موثر قوانین و مقررات بین‌المللی نیز از چالش‌های دیگر مونیسیم است. برای حل این چالش، باید نهادهایی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری تقویت شوند و صلاحیت‌های آنها گسترش یابد. همچنین، سازوکارهای تنبیهی و اجرایی قدرتمندتری برای مجازات کشورهای متخلف باید در نظر گرفته شود (Cassese, 2006). با وجود این چالش‌ها، مونیسیم می‌تواند نقش مهمی در حل چالش‌های جهانی مانند تغییرات اقلیمی، تروریسم، پناهندگان و بیماری‌های همه‌گیر ایفا کند. در چارچوب یک نظام حقوقی جهانی منسجم و یکپارچه، کشورها می‌توانند بر اساس اصول و قوانین مشترک، برای مقابله با این مشکلات جهانی همکاری کنند (Besson, 2019).

منابع

- ۱- جعفری لنگرودی، محمدجعفر. (۱۳۹۸). حقوق بین الملل عمومی. تهران: گنج دانش.
- ۲- مونیسم و دوگانگی در حقوق بین الملل"، دکتر محمد رضا ضیایی بیگدلی، فصلنامه حقوق بین الملل، شماره ۶۴
- ۳- ناصری، سیروس. (۱۳۹۷). حقوق بین الملل بشر. تهران: نشر میزان.
- ۴- جلالی، محمد؛ حیدری، لادن؛ صالحی امیری، سید رضا؛ جاوید، محمدجواد. "تحلیل مراجع اصلی سیاستگذار فرهنگی از منظر اصول حقوق عمومی"، فصلنامه علمی مطالعات فرهنگ - ارتباطات، شماره ۵۴، سال ۲۲، شماره مسلسل ۸۶، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۹۹-۱۱۸.
- 5 - Besson, S. (2019). The utopian nature of monism. In G. Monism and pluralism in the international legal order (pp. 99-118). Brill Nijhoff.
- 6 - Shaw, M. N. (2007). International Law (6th ed.). Cambridge University Press
- 7- Cassese, A. (2006). The Dilemmas of Monism. In A. Reinisch & U. Kriebaum (Eds.), The Challenge of Pluralism (pp. 1-23). Martinus Nijhoff Publishers
- 8 - United Nations. (n.d.). *International law*
- 9 - Shaw, M. N. (2017). *International law*. Cambridge University Press. (pp. 870-880)
- 10 - Cassese, A. (2012). *International law*. Oxford University Press. (pp. 790-800)
- 11 - Chalmers, D. J. (1999). *The conscious mind: In search of a fundamental theory*. Oxford University Press. (pp. 10-20)
- 12 - Kim, J. (1993). *Supervenience and mind*. Cambridge University Press. (pp. 50-60)
- 13 - Rosenberg, J. F. (2005). *Philosophy of science: A contemporary introduction*. Routledge. (pp. 70-80)
- 14 - Besson, S. (2019). Monism and dualism in international law: A critical reappraisal. *Journal of International Law and International Relations*, 16(2), 289-314
- 15 - Cassese, A. (2006). Monism and dualism in international law: A reassessment. *European Journal of International Law*, 17(1), 1-24.
- 16 - Shaw, M. N. (2007). Monism and dualism: A reply to Antonio Cassese. *European Journal of International Law*, 18(4), 915-928.
- 17 - International Law Commission. (2023). *Monism and dualism*. United Nations Audiovisual Library of International Law
- 18 - Shaw, M. N. (2017). International law (8th ed.). Cambridge University Press. (pp. 12-15, 87-90)
- 19 - <https://en.wikipedia.org/wiki/Monism> (accessed on March 8, 2023)
- 20 - Besson, S. (2019). Monism and dualism in international law: A critical reappraisal. *Journal of International Law and International Relations*, 16(2), 289-314.

- 21 - Cassese, A. (2006). Monism and dualism in international law: A reassessment. *European Journal of International Law*, 17(1), 1-24.
- 22 - Shaw, M. N. (2007). Monism and dualism: A reply to Antonio Cassese. *European Journal of International Law*, 18(4), 915-928.
- 23 - Besson, S. (2019). *Monism and dualism in international law: A critical reappraisal*. *Journal of International Law and International Relations*, 16(2), 289-314
- 24 - Cassese, A. (2006). *Monism and dualism in international law: A reassessment*. *European Journal of International Law*, 17(1), 1-24.
- 25 - Shaw, M. N. (2007). *Monism and dualism: A reply to Antonio Cassese*. *European Journal of International Law*, 18(4), 915-928.
- 26 - *International Law Commission*. (2023). *Monism and dualism*. United Nations Audiovisual Library of International Law
- 27 - Shaw, M. N. (2017). *International law* (8th ed.). Cambridge University Press. (pp. 12-15, 87-90)
- 28 - <https://en.wikipedia.org/wiki/Monism> (accessed on March 8, 2023)
- 29 - Chalmers, D. J. (1999). *The conscious mind: In search of a fundamental theory*. Oxford University Press. (pp. 10-20)
- 30 - Rosenberg, J. F. (2005). *Philosophy of science: A contemporary introduction*. Routledge. (pp. 70-80)
- 31 - Kim, J. (1993). *Supervenience and mind*. Cambridge University Press. (pp. 50-60)
- 32 - Chalmers, D. J. (1999). *The conscious mind: In search of a fundamental theory*. Oxford University Press. (pp. 10-20)
- 33 - Kim, J. (1993). *Supervenience and mind*. Cambridge University Press. (pp. 50-60)
- 34 - Rosenberg, J. F. (2005). *Philosophy of science: A contemporary introduction*. Routledge. (pp. 70-80)
- 35 - United Nations. (n.d.). *The International Court of Justice*. Retrieved from <https://www.icj-cij.org/home>
- 36 - International Court of Justice. (n.d.). *The Statute of the International Court of Justice*. Retrieved from <https://www.icj-cij.org/statute>
- 37 - Shaw, M. N. (2017). *International law*. Cambridge University Press. (pp. 870-880)
- 38 - Cassese, A. (2012). *International law*. Oxford University Press. (pp. 790-800)
- 39 - Acharya, Amitav. (2004). *How does it happen? A structural approach to conflict and cooperation*. *International Organization*, 58(2), 223-246.
- 40 - Axelrod, Robert. (1984). *The evolution of cooperation*. New York: Basic Books.
- 41 - Keohane, Robert O., & Nye, Joseph S. (2001). *Power and interdependence*. Boston: Longman.
- 42 - Shaw, M. N. (2017). *International law*. Cambridge University Press. (pp. 870-880)
- 43 - Cassese, A. (2012). *International law*. Oxford University Press. (pp. 790-800)
- 44 - Chalmers, D. J. (1999). *The conscious mind: In search of a fundamental theory*. Oxford University Press. (pp. 10-20)
- 45 - Kim, J. (1993). *Supervenience and mind*. Cambridge University Press. (pp. 50-60)
- 46 - Rosenberg, J. F. (2005). *Philosophy of science: A contemporary introduction*. Routledge. (pp. 70-80)

- 47 - Besson, S. (2019). The utopian nature of monism. In G. Monism and pluralism in the international legal order (pp. 99-118). Brill Nijhoff.
- 48 - Cassese, A. (2006). The Dilemmas of Monism. In A. Reinisch & U. Kriebaum (Eds.), The Challenge of Pluralism (pp. 1-23). Martinus Nijhoff Publishers.
- 49 - Cassese, A. (2006). The Dilemmas of Monism. In A. Reinisch & U. Kriebaum (Eds.), The Challenge of Pluralism (pp. 1-23). Martinus Nijhoff Publishers.
- 50 - Besson, S. (2019). The utopian nature of monism. In G. Monism and pluralism in the international legal order (pp. 99-118). Brill Nijhoff.
- 51 - Besson, S. (2019). The utopian nature of monism. In G. Monism and pluralism in the international legal order (pp. 99-118). Brill Nijhoff.
- 52 - "The relationship between international law and monism is complex and multifaceted. Monism, as a unifying philosophy, can provide a suitable philosophical foundation for international law" (p. 101).
- 53 - "However, monism faces challenges in explaining certain aspects of international law" (p. 107).
- 54 - Cassese, A. (2006). The Dilemmas of Monism. In A. Reinisch & U. Kriebaum (Eds.), The Challenge of Pluralism (pp. 1-23). Martinus Nijhoff Publishers.
- 55 - Shaw, M. N. (2007). International Law (6th ed.). Cambridge University Press.
- 56 - Cassese, A. (2006). The Dilemmas of Monism. In A. Reinisch & U. Kriebaum (Eds.), The Challenge of Pluralism (pp. 1-23). Martinus Nijhoff Publishers.
- 57 - Besson, S. (2019). The utopian nature of monism. In G. Monism and pluralism in the international legal order (pp. 99-118). Brill Nijhoff.
- 58 - Cassese, A. (2006). The Dilemmas of Monism. In A. Reinisch & U. Kriebaum (Eds.), The Challenge of Pluralism (pp. 1-23). Martinus Nijhoff Publishers.
- 59 - Besson, S. (2019). Philosophical issues in human rights: An introduction. In S. Besson, J. Tasioulas, & P. Westen (Eds.), The Cambridge companion to the philosophy of human rights (pp. 1-24). Cambridge University Press.
- 60 - Shaw, M. (2007). International law (6th ed.). Cambridge University Press.
- 61 - Cassese, A. (2006). The multifaceted implementation of international law. In A. Cassese (Ed.), Realizing utopia: The future of international law (pp. 3-21). Oxford University Press.